

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТЕХНОЛОГІЙ**

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ОСВІТНЬОГО
ПРОЦЕСУ
У ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ЕКОНОМІКИ І ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою Державного університету
економіки і технологій

протокол від «28» січня 2021 р. № 5

Голова Вченої ради Державного
університету економіки і технологій

А. ШАЙКАН

«28» січня 2021 р.

Введено в дію наказом

від «28» січня 2021 р. № 11

Зміст

1. Загальні положення.
2. Терміни і визначення.
3. Основні напрями освітнього процесу.
4. Організація освітнього процесу.
 - 4.1. Форми навчання.
 - 4.2. Форми і порядок організації освітнього процесу. Навчальний час здобувача вищої освіти.
 - 4.3. Форми організації освітнього процесу.
 - 4.4. Організаційно-методичне забезпечення освітнього процесу.
 5. Учасники освітнього процесу.
 6. Управління освітнім процесом.
 7. Основні структурні підрозділи університету, які здійснюють організацію освітнього процесу.
 8. Органи студентського і громадського самоврядування університету.
 9. Порядок внесення змін до положення.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. **Положення про організацію освітнього процесу** (далі – Положення) розроблене відповідно до Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 №2145-VIII, Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 №1556-VII, Указу Президента України «Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року» від 25 червня 2013 р. №344/2013, Державної національної програми «Освіта» («Україна XXI століття»), наказу МОН України від 16.10.2009 № 943 «Про запровадження у вищих навчальних закладах України Європейської кредитно-трансферної системи», Методичних рекомендацій щодо запровадження Європейської кредитно-трансферної системи та її ключових документів у вищих навчальних закладах (лист МОН України від 26.02.2010 № 1/9-119) і на підставі Статуту Державного університету економіки і технологій.

У процесі розробки даного Положення враховано засади Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи.

1.2. **Мовою освітнього процесу** в Університеті є державна мова. Застосування мов в Університеті визначається законами України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» та «Про освіту». Університет має право прийняти рішення про викладання однієї, кількох або всіх дисциплін, виконання індивідуальних завдань і проведення контрольних заходів англійською мовою за умови, що усі здобувачі освіти, які вивчають відповідні дисципліни, володіють англійською мовою. У разі, якщо є письмове звернення від одного чи більше студентів, Університет забезпечує переклад державною мовою.

1.3. **Освітня діяльність** у Державному університеті економіки і технологій базується на засадах:

- автономії Університету в прийнятті самостійних рішень щодо організації освітнього процесу, визначенні форм освітнього процесу та форм і методів навчання;
- студентоцентрованого навчання;
- академічної свободи;
- академічної доброчесності;
- науковості та інновативності;
- партнерства і соціальної відповідальності учасників освітнього процесу;
- доступності вищої освіти і рівності можливостей для всіх;
- сприяння навчанню упродовж життя;
- забезпечення якості вищої освіти та якості освітньої діяльності.

1.4 **Метою освітньої діяльності** Університету є підготовка за всіма рівнями вищої освіти висококваліфікованих і конкурентоспроможних на національному і міжнародному ринках праці фахівців (здатних створювати сучасні наукові знання та інноваційні технології на благо людства) для підприємств усіх форм власності, наукових і освітніх установ, органів державної влади й управління, створення умов для реалізації особистісного потенціалу людини, розвитку її творчих здібностей. Метою освітнього процесу в Університеті є реалізація інтелектуальної, творчої діяльності у сфері вищої освіти і науки через систему науково-методичних і педагогічних заходів, що спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей в осіб, які навчаються, забезпечення професійної підготовки осіб відповідно до їх покликання, інтересів, здібностей і нормативних вимог ринку праці, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

1.5. **Основними завданнями освітньої діяльності** Університету є:

- здійснення освітньої діяльності, яка забезпечує підготовку фахівців за відповідними освітніми, освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами, що відповідає стандартам вищої освіти, і підготовку фахівців до професійної діяльності;
- формування особистості через патріотичне, правове, екологічне виховання, утвердження в учасників освітнього процесу моральних цінностей, соціальної активності, громадянської позиції та відповідальності, пропагування здорового способу життя, уміння вільно мислити і самоорганізовуватися в сучасних умовах;
- формування змісту освіти та змісту навчання, відкриття нових спеціальностей, спеціалізацій відповідно до потреб ринку праці;

- формування освітніх програм виключно на компетентнісній основі;
- удосконалення системи компетенцій бакалаврського і магістерського рівнів на основі їх гармонізації з професійними стандартами роботодавців;
- сприяння конкурентоспроможності випускників;
- сприяння працевлаштуванню випускників Університету через забезпечення належної практичної підготовки;
- забезпечення інтеграції освітньої і наукової діяльності через підвищення ролі дослідницької компоненти в освітніх програмах;
- створення умов для нерозривності процесів навчання і науково-дослідної роботи;
- розробка нового покоління міждисциплінарних дослідних освітніх програм;
- інноваційний розвиток освіти через зміщення акцентів з аудиторної на самостійну роботу здобувачів вищої освіти, з навчальної – на науково-методичну роботу викладачів;
- упровадження європейських стандартів і принципів забезпечення якості освіти з урахуванням вимог ринку праці до компетентностей фахівців;
- створення умов для набуття здобувачами вищої освіти комунікативної компетентності іноземною мовою на необхідному рівні;
- формування повноцінних англомовних освітніх програм за бакалаврським і магістерським рівнями вищої освіти;
- забезпечення відповідності освітніх програм міжнародним класифікаціям і стандартам вищої освіти;
- запровадження дистанційних технологій в освітній процес;
- розширення участі Університету в міжнародних програмах академічної мобільності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників;
- підготовка спільних із зарубіжними партнерами навчальних програм і навчально-методичних видань;
- інтеграція з навчальними закладами різних рівнів, науковими установами та підприємствами, зокрема, через створення навчально-науково-виробничих комплексів, дотримання принципів академічної доброчесності.

1.6. Основними принципами діяльності Університету є:

- органічне поєднання освітньої і наукової діяльності для забезпечення випереджувального інноваційного розвитку освіти;
- забезпечення конкурентоспроможності Університету завдяки високій гарантованій якості освітніх послуг;
- відповідність освітніх програм потребам особи та суспільства, кращим світовим зразкам, їх мобільність і компетентність, орієнтованість на ринок праці;
- демократизація системи навчання, її прозорість, обов'язковість громадського контролю;
- партнерство і соціальна відповідальність учасників освітньої діяльності;
- академічна доброчесність.

1.7. **Наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність** є невід'ємною і пріоритетною складовою діяльності Університету. Інтеграція наукової, освітньої і виробничої діяльності сприяє імплементації в освітній процес сучасних науково-технологічних досягнень, постійному вдосконаленню кваліфікації науково-педагогічних і наукових працівників, підвищенню рівня професійної підготовки фахівців, зміцненню конкурентних позицій Університету на вітчизняному ринку науково-освітніх послуг, піднесенню його міжнародного іміджу та престижу, а також диверсифікації джерел фінансування, насамперед, завдяки розвитку різноманітних форм співробітництва з державним і підприємницьким секторами, а також участі у міжнародних програмах і грантових проектах.

1.8. **Підхід до організації освітнього процесу** Університету має студентоцентрований характер навчання, що передбачає:

- заохочення здобувачів вищої освіти до ролі автономних і відповідальних суб'єктів освітнього процесу;

- створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема, надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії;
- побудову освітнього процесу на засадах взаємної поваги і партнерства між учасниками освітнього процесу.

2. ТЕРМІНИ І ВИЗНАЧЕННЯ

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення необхідних результатів навчання, й обліковується у кредитах ЄКТС.

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – кредит ЄКТС) – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів ЄКТС.

Освітній процес – система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування і застосування її компетентностей.

Освітня послуга – комплекс визначених законодавством, освітньою програмою та/або договором дій суб'єкта освітньої діяльності, що мають визначену вартість і спрямовані на досягнення здобувачем освіти очікуваних результатів навчання.

Освітня діяльність – діяльність закладів вищої освіти, спрямована на організацію, забезпечення і реалізацію освітнього процесу.

Освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи освітньо-творча) програма – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів і т.п.), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої і професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, набуті у процесі навчання, виховання і розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти, та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів.

Рівень освіти – завершений етап освіти, що характеризується рівнем складності освітньої програми, сукупністю компетентностей, які визначені, як правило, стандартом освіти і відповідають певному рівню Національної рамки кваліфікацій.

Система освіти – сукупність складників освіти, рівнів і ступенів освіти, кваліфікацій, освітніх програм, стандартів освіти, ліцензійних умов, закладів освіти та інших суб'єктів освітньої діяльності, учасників освітнього процесу, органів управління у сфері освіти, а також нормативно-правових актів, що регулюють відносини між ними.

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) згідно зі стандартами вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту.

Компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей.

Індивідуалізація навчання – це надання можливості особі, яка навчається, самостійно обирати рівень вивчення навчальних дисциплін і їх перелік, понаднормативні вимоги, передбачені освітньо-професійною програмою залежно від власних цілей, потреб, можливостей.

Складовою індивідуалізації є така організація освітнього процесу, за якої вибір способів, прийомів, темпу навчання враховує індивідуальні особливості здобувачів вищої освіти, рівень розвитку їх здібностей до навчання.

Індивідуалізація освітнього процесу забезпечується такими заходами, як:

1) запровадження сучасного арсеналу форм і методів індивідуально-консультаційної (контактної) роботи викладача зі здобувачами вищої освіти;

2) підвищення ролі індивідуальної компоненти під час організації самостійної роботи здобувачів вищої освіти;

3) використання всього арсеналу педагогічних прийомів, засобів для створення умов, за яких кожна людина, що навчається, здобуває можливість виявити власну індивідуальність.

Основними формами індивідуалізації освітнього процесу є організація навчання за індивідуальними навчальними планами і з застосуванням дистанційних технологій навчання.

Фундаменталізація навчання – суттєве підвищення якості освіти і рівня компетентності фахівців способом модернізації змісту навчальних дисциплін і науково-методичного забезпечення освітнього процесу.

Завданням фундаментальної університетської освіти є створення умов для виховання і формування сучасного наукового мислення, внутрішньої потреби у саморозвитку, самоосвіті впродовж життя людини.

Університетська освіта може вважатися фундаментальною, якщо продукує не вузькоспеціалізовані, а системні, методологічно важливі, інваріативні знання, які сприяють інтелектуальному розвитку особистості, її адаптації до швидко змінюваних технологічних і соціально-економічних умов.

Обов'язковою передумовою фундаменталізації університетської освіти є як створення нових навчальних курсів, якісно відмінних від традиційних за структурою і змістом, спрямованістю на узагальнені, універсальні знання, формування загальної культури і розвиток наукового мислення, так і підвищення фундаментальної компоненти у навчальних дисциплінах діючих навчальних планів.

Студентоцентроване навчання – підхід до організації освітнього процесу, що передбачає:

- заохочення здобувачів вищої освіти до ролі автономних і відповідальних суб'єктів освітнього процесу;

- створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема, надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії;

- побудову освітнього процесу на засадах взаємної поваги і партнерства між учасниками освітнього процесу.

3. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

3.1. Державний університет економіки і технологій (далі – Університет) має статус закладу вищої освіти та діє на засадах автономності і самоврядності.

3.2. Взаємодія Університету з органами державного управління у сфері вищої освіти України та з іншими організаціями відбувається на основі принципів демократії та інших загальнолюдських цінностей для забезпечення світового рівня вищої освіти.

3.3. Університет здійснює підготовку фахівців з вищою освітою за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами на таких рівнях вищої освіти:

- початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти;
- перший (бакалаврський) рівень;
- другий (магістерський) рівень;
- третій (освітньо-науковий (освітньо-творчий) рівень).

Освітньо-науковий рівень вищої освіти передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання

комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової і педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне і практичне значення.

Освітньо-творчий рівень вищої освіти передбачає оволодіння методологією мистецької та мистецько-педагогічної діяльності, здійснення самостійного творчого мистецького проєкту, здобуття практичних навичок продукування нових ідей та розв'язання теоретичних і практичних проблем у творчій мистецькій сфері.

Науковий рівень вищої освіти передбачає здатність особи визначати і розв'язувати соціально значущі системні проблеми у певній галузі діяльності, які є ключовими для забезпечення сталого розвитку і вимагають створення нових системоутворювальних знань і прогресивних технологій.

3.4. Початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування типових спеціалізованих завдань у певній галузі професійної діяльності.

Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування складних спеціалізованих завдань у певній галузі професійної діяльності.

Другий (магістерський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування завдань дослідницького та/або інноваційного характеру в певній галузі професійної діяльності.

Третій (освітньо-науковий/освітньо-творчий) рівень передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності.

Освітньо-науковий рівень вищої освіти передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової і педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне і практичне значення.

Освітньо-творчий рівень вищої освіти передбачає оволодіння методологією мистецької і мистецько-педагогічної діяльності, здійснення самостійного творчого мистецького проєкту, здобуття практичних навичок продукування нових ідей і розв'язання теоретичних і практичних проблем у творчій мистецькій сфері.

Науковий рівень вищої освіти передбачає здатність особи визначати та розв'язувати соціально значущі системні проблеми у певній галузі діяльності, які є ключовими для забезпечення сталого розвитку, і вимагають створення нових системоутворювальних знань і прогресивних технологій.

3.5. Здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньої або наукової програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти:

- 1) молодший бакалавр;
- 2) бакалавр;
- 3) магістр;
- 4) доктор філософії;
- 5) доктор наук.

Молодший бакалавр – це освітній або освітньо-професійний ступінь, що здобувається на початковому рівні (короткому циклі) вищої освіти і присуджується закладом вищої освіти у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньої програми, обсяг якої становить 120 кредитів ЄКТС. Для здобуття освітнього ступеня молодшого бакалавра на основі

фахової передвищої освіти заклад вищої освіти має право визнати і перезарахувати кредити ЄКТС, максимальний обсяг яких визначається стандартом вищої освіти. Особа має право здобувати ступінь молодшого бакалавра за умови наявності в неї повної загальної середньої освіти.

Бакалавр – це освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується закладом вищої освіти у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 180-240 кредитів ЄКТС. Для здобуття освітнього ступеня бакалавра на основі освітнього ступеня молодшого бакалавра або на основі фахової передвищої освіти заклад вищої освіти має право визнати і перезарахувати кредити ЄКТС, максимальний обсяг яких визначається стандартом вищої освіти. Особа має право здобувати ступінь бакалавра за умови наявності в неї повної загальної середньої освіти.

Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується закладом вищої освіти (науковою установою) у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90-120 кредитів ЄКТС, обсяг освітньо-наукової програми – 120 кредитів ЄКТС. Освітньо-наукова програма магістра обов'язково включає в себе дослідницьку (наукову) компоненту обсягом не менше 30 відсотків.

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою закладу вищої освіти або наукової установи в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми і публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді. Особа має право здобувати ступінь доктора філософії під час навчання в аспірантурі (ад'юнктурі). Особи, які професійно здійснюють наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право здобувати ступінь доктора філософії поза аспірантурою, зокрема, під час перебування у творчій відпустці, за умови успішного виконання відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді. Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі (ад'юнктурі) становить чотири роки. Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 30-60 кредитів ЄКТС.

Доктор наук – це другий науковий ступінь, що здобувається особою на науковому рівні вищої освіти на основі ступеня доктора філософії і передбачає набуття найвищих компетентностей у галузі розроблення і впровадження методології дослідницької роботи, проведення оригінальних досліджень, отримання наукових результатів, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення та опубліковані в наукових виданнях. Ступінь доктора наук присуджується спеціалізованою вченою радою закладу вищої освіти чи наукової установи за результатами публічного захисту наукових досягнень у вигляді дисертації або опублікованої монографії, або за сукупністю статей, опублікованих у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях, перелік яких затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

3.6. Основними документами Університету, що регламентують зміст і організацію освітнього процесу в структурних підрозділах, які здійснюють підготовку фахівців із вищою освітою за відповідними освітніми, освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами, є навчальні плани, робочі навчальні плани, індивідуальні навчальні плани здобувача вищої освіти (ІНП), Силабус (Syllabus) навчальної дисципліни і т.ін.

3.7. **Освітньо-професійна (освітньо-наукова, наукова) програма** – це система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного рівня вищої освіти.

Структурно-логічна схема підготовки в рамках освітньо-професійної (освітньо-наукової, наукової) програми – наукове і методичне обґрунтування процесу реалізації освітньо-професійної програми підготовки. Структурно-логічна схема підготовки подається у вигляді мережі міждисциплінарних зв'язків за спеціальністю і діє протягом всього строку реалізації відповідної освітньо-професійної програми.

Університет на підставі освітньо-професійної (освітньо-наукової, наукової) програми за кожною спеціальністю розробляє **навчальний план**, який визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять і їхній обсяг, графік освітнього процесу, форми поточного і підсумкового контролю. Для конкретизації планування навчального процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план, що затверджується ректором.

Заклад вищої освіти на підставі відповідної освітньо-професійної (освітньо-наукової, наукової) програми розробляє навчальний план, що визначає перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС, їх логічну послідовність, форми організації освітнього процесу, види та обсяг навчальних занять, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю, що забезпечують досягнення здобувачем відповідного ступеня вищої освіти програмних результатів навчання.

На основі навчального плану у визначеному закладом вищої освіти порядку для кожного здобувача вищої освіти розробляються і затверджуються індивідуальні навчальні плани на кожний навчальний рік. Індивідуальний навчальний план формується за результатами особистого вибору здобувачем вищої освіти дисциплін в обсязі, не меншому за встановлений Законом України «Про вищу освіту», з урахуванням вимог освітньої програми щодо вивчення її обов'язкових компонентів. Індивідуальний навчальний план є обов'язковим для виконання здобувачем вищої освіти.

Навчальний план – це нормативний документ Університету, який складається на підставі освітньо-професійної програми підготовки фахівців, структурно-логічної схеми підготовки і визначає перелік та обсяг обов'язкових і вибіркових дисциплін, послідовність їх вивчення, конкретні форми проведення навчальних занять і їхній обсяг, графік навчального процесу і засоби проведення поточного та підсумкового контролю. Навчальний план ухвалюється Вченою радою Університету і затверджується ректором.

Вибіркові навчальні дисципліни (у тому числі пакети вибіркових дисциплін, сертифікаційні програми) встановлюються нормативними документами Університету відповідно до концепції підготовки фахівців з метою задоволення освітніх потреб здобувачів вищої освіти, ефективного використання можливостей і традицій Університету, потреб замовника, регіональних потреб та ін.

Здобувач вищої освіти обирає навчальні дисципліни в обсязі, що становить не менш як 25% загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених для даного рівня вищої освіти.

Навчальні плани заочної форми навчання розробляються на основі навчальних планів денної форми навчання з урахуванням особливостей організації навчання за відповідною формою.

Робочий навчальний план – нормативний документ Університету, який складається на поточний навчальний рік і конкретизує форми проведення навчальних занять і їхній обсяг, форми і засоби проведення поточного і підсумкового контролю за семестрами.

Індивідуальний навчальний план – документ, що визначає послідовність, форму і темп засвоєння здобувачем освіти освітніх компонентів освітньої програми з метою реалізації його індивідуальної освітньої траєкторії і розробляється закладом освіти у взаємодії зі здобувачем освіти за наявності необхідних для цього ресурсів.

Індивідуальний навчальний план складається на підставі робочого навчального плану і містить обов'язкові й вибіркові дисципліни, обрані здобувачем вищої освіти з обов'язковим урахуванням структурно-логічної схеми підготовки фахівця з певної спеціальності. ІНПС містить інформацію про перелік і послідовність вивчення навчальних дисциплін, що передбачені програмою підготовки, форми організації освітнього процесу, обсяги навчального навантаження здобувачів вищої освіти з аудиторної і самостійної роботи, оцінки поточної і підсумкової успішності та підсумкової атестації випускника.

Індивідуальний навчальний план здобувачів вищої освіти розробляється відповідно до Положення про індивідуальний навчальний план здобувача вищої освіти і результатів його виконання.

Силабус навчальної дисципліни розробляється відповідно до Положення про силабус навчальної дисципліни Державного університету економіки і технологій.

Освітній процес за всіма формами навчання організовується за чинними положеннями Університету і здійснюється за графіком освітнього процесу.

Графік освітнього процесу – це нормативний документ Університету, який відображає конкретні терміни проведення екзаменаційних сесій, тривалість канікул, строки ліквідації академічної різниці та академічної заборгованості, визначає терміни проведення підсумкової атестації і проходження здобувачами вищої освіти практики.

Графік **освітнього** процесу складається на навчальний рік і затверджується ректором Університету.

4. ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

4.1. Форми навчання в Університеті.

4.1.1. Університет здійснює підготовку фахівців за такими формами навчання:

- 1) очна (денна);
- 2) заочна;
- 3) дуальна;
- 4) дистанційна (в умовах карантину).

Форми навчання можуть поєднуватися.

Очна (денна, вечірня) форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, що передбачає проведення навчальних занять і практичної підготовки не менше 30 тижнів упродовж навчального року.

Заочна форма навчання – це спосіб організації навчання здобувачів освіти шляхом поєднання очної форми освіти під час короткочасних сесій і самостійного оволодіння освітньою програмою у проміжку між ними.

Організація освітнього процесу в Університеті за заочною формою навчання відбувається згідно з даним Положенням.

Дуальна форма здобуття вищої освіти – спосіб здобуття вищої освіти, що передбачає поєднання навчання осіб (далі – здобувачі освіти) у закладах освіти з навчанням на робочих місцях на підприємствах, в установах та організаціях (далі – суб'єкти господарювання) для набуття відповідної кваліфікації на основі договору про здобуття вищої освіти за дуальною формою.

Дуальна форма здобуття вищої освіти здійснюється відповідно до Положення про дуальну форму здобуття вищої освіти в Державному університеті економіки і технологій.

Дистанційна форма здобуття освіти (в умовах карантину) – індивідуалізований процес здобуття освіти, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

4.1.2. Особливості організації освітнього процесу здобувачів вищої освіти заочної форми навчання.

Організація освітнього процесу для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання здійснюється під час сесій і в міжсесійний період відповідно до цього Положення.

Сесія для здобувачів вищої освіти, які навчаються за заочною формою навчання – це частина навчального року, протягом якої здійснюються всі форми освітнього процесу, передбачені навчальним планом (контактні заняття, консультації, виконання індивідуальних завдань і контрольні заходи).

Кількість сесій і терміни їх проведення встановлюються щорічно за графіком освітнього процесу з урахуванням особливості спеціальності.

Сумарна тривалість сесій для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання на кожний навчальний рік визначається, виходячи з обсягу додаткових оплачуваних відпусток для осіб, які поєднують роботу з навчанням у вищих навчальних закладах. Тривалість таких відпусток встановлена Законом України «Про відпустки» і Постановою Кабінету Міністрів України № 634 від 28.06.1997 «Про порядок, тривалість та умови надання щорічних відпусток працівникам, які навчаються у вищих навчальних закладах за вечірньою і заочною формами навчання, де навчальний процес має свої особливості».

Міжсесійний період для здобувачів вищої освіти **заочної форми навчання** – це частина навчального року, протягом якої здійснюється робота здобувача вищої освіти над засвоєнням навчального матеріалу як самостійно, так і під методичним керівництвом викладача за затвердженим графіком консультацій, у тому числі і через інформаційну систему Інтернет за допомогою дистанційних технологій навчання.

Особи, які навчаються в Університеті на заочній формі навчання, мають статус здобувача вищої освіти і на них поширюються права та обов'язки, визначені даним Положенням і чинним законодавством України.

Виклик здобувачів вищої освіти заочної форми навчання на сесію здійснюється відповідно до графіка освітнього процесу довідкою-викликом встановленої форми.

Довідка-виклик видається здобувачам вищої освіти, які виконали навчальний план і не мають академічної заборгованості за попередню сесію.

Довідка-виклик реєструється диспетчером Центру студентських комунікацій в окремій книзі із зазначенням номера і дати видачі. Книга реєстрації має бути пронумерована і прошнурована.

До відома кожного здобувача вищої освіти заочної форми навчання в обов'язковому порядку доводиться:

- перед початком навчального року – Графік навчально-екзаменаційних сесій здобувачів освіти заочної форми навчання і графік консультацій викладачів;
- перед початком вивчення навчальної дисципліни – силабус навчальної дисципліни.

Викладач має забезпечити здобувача вищої освіти навчально-методичними матеріалами з тематики і виконання індивідуальних та курсових робіт, а також самостійної роботи у друкованому чи електронному вигляді.

Індивідуальні завдання, виконані за межами Університету, надсилаються до відповідної кафедри у термін, визначений Графіком навчально-екзаменаційних сесій.

Зареєстровані на кафедрі курсові роботи (проекти) мають бути перевірені керівником протягом 10 робочих днів з дня їх передачі йому для перевірки.

Курсові роботи (проекти) здобувачі вищої освіти заочної форми навчання захищають перед комісією у складі 2–3 викладачів кафедри, у тому числі керівника курсової роботи (проекту).

Курсові роботи (проекти), виконані здобувачами вищої освіти заочної форми навчання, зберігаються на кафедрі протягом трьох років. Після спливу вказаного терміну зазначені роботи підлягають утилізації на підставі спеціального акта, який підписується комісією у складі 3-х працівників кафедри.

4.2. Форми і порядок організації освітнього процесу. Навчальний час здобувача вищої освіти.

4.2.1. Облік трудомісткості навчальної роботи здобувачів вищої освіти в Університеті здійснюється у кредитах ECTS.

4.2.2. Ціна кредиту ECTS становить 30 академічних годин.

4.2.3. На навчальний рік відводиться, як правило, 60 кредитів, на семестр – 30 кредитів.

4.2.4. Облікова одиниця навчального часу здобувача вищої освіти – це академічна година, навчальний день, навчальний тиждень, навчальний семестр, навчальний курс, навчальний рік.

Навчальний рік триває 12 місяців, розпочинається для здобувачів вищої освіти 1 вересня і складається з навчальних семестрів, навчальних днів, днів проведення підсумкового контролю, екзаменаційних сесій, вихідних, святкових і канікулярних днів.

Навчальний семестр – складова навчального часу, що закінчується підсумковим семестровим контролем. Тривалість семестру визначається навчальним планом, як правило, на 1–4 курсах вона становить до 18 тижнів, на випускних курсах окремі семестри можуть бути меншими.

Навчальний курс – період (рік) навчання здобувача вищої освіти. Сумарна тривалість канікул протягом навчального курсу, крім останнього, становить не менше як 8 тижнів. В Університеті сумарна тривалість канікул становить 10 тижнів (2 тижні – зимові, 8 тижнів – літні).

Початок і закінчення навчання здобувача вищої освіти на конкретному курсі оформляються відповідними (перевідними) наказами.

Академічна година – мінімальна облікова одиниця навчального часу, яка служить основою для планування та обліку таких видів занять, як лекції, семінарські, практичні, лабораторні, контактні заняття. Тривалість академічної години становить, як правило, 45 хв. Дві академічні години утворюють пару академічних годин (далі – пара). Зміна тривалості академічної години не допускається, проте в разі проведення пари без перерви її тривалість може змінюватись, але має становити не менше як 80 хв.

Навчальні заняття в Університеті тривають дві академічні години і проводяться за розкладом. Розклад має забезпечити виконання навчального плану в повному обсязі щодо навчальних занять.

4.3. Форми організації освітнього процесу.

Освітній процес – система науково обґрунтованих організаційних, методичних і дидактичних заходів, спрямованих на реалізацію змісту освіти на певному рівні вищої освіти відповідно до державних стандартів освіти за допомогою обраної моделі його організації.

Освітній процес в Університеті відбувається за такими формами:

- 1) навчальні заняття;
- 2) самостійна робота;
- 3) практична підготовка;
- 4) контрольні заходи.

Основними видами навчальних занять в Університеті є:

- 1) лекція;
- 2) лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття;
- 3) контактне заняття;
- 4) консультація.

В Університеті можуть бути встановлені й інші форми освітнього процесу і види навчальних занять.

Лекція – це основна форма проведення навчального заняття, що є логічно довершеним, науково обґрунтованим і систематизованим викладом певного наукового чи науково-методичного питання, ілюстрованим за необхідності засобами наочності та демонстрацією результатів досліджень.

Лекція покликана формувати у здобувачів вищої освіти основи знань із певної наукової галузі, а також визначати напрям, основний зміст і характер усіх інших видів навчальних занять і самостійної роботи здобувачів вищої освіти з відповідної навчальної дисципліни.

Лекція повинна охоплювати все нове, що є в законодавчих та інших нормативно-правових актах, у фаховій і навчальній літературі, висвітлювати динаміку змін та актуальні проблемні питання. У процесі викладення лекційного матеріалу можуть використовуватися результати науково-дослідної роботи лектора і викладачів кафедри, лекція повинна мати проблемний характер.

Лектор, якому доручено читати курс лекцій, зобов'язаний перед початком відповідного семестру подати на кафедру складений ним конспект лекцій, контрольні завдання для проведення підсумкового контролю, передбаченого навчальним планом.

Лектор, який вперше претендує на читання курсу лекцій, може бути зобов'язаний завідувачем кафедри до проведення проблемних лекцій за участю викладачів кафедри.

Лектор зобов'язаний дотримуватися змісту силабусу навчальної дисципліни з тем лекційних занять, але не обмежується в питаннях трактування навчального матеріалу, формах і засобах доведення його до здобувачів вищої освіти.

Лектор має проводити лекції з використанням інтерактивних методів і прийомів навчання: проводити лекції-дискусії (лекції обговорення), лекції з використанням елементів мозкового штурму, комплексні лекції (лекції-панелі, лекції вдвох), лекції-візуалізації, письмові програмовані лекції, лекції із запланованими помилками (метод контрольного викладу), лекції-конференції (метод персоніфікованого викладу).

Лектор також може проводити проблемні лекції, які передбачають виклад нової інформації через проблемність питання, завдання чи ситуації.

Під час проведення лекцій викладач забезпечує активну роботу всіх учасників освітнього процесу способом комбінування різних форм навчальних занять та інноваційних педагогічних технологій для максимального врахування індивідуальних запитів й інтересів академічної групи. Кожне лекційне заняття передбачає широке використання активних методів навчання і застосування інноваційних педагогічних технологій (лекція-дискусія, бінарна лекція, проблемна лекція, мозковий штурм, кейс-метод, бізнес-тренінг, реальні проекти, робота в малих групах, рольова гра та ін.).

Метод проблемного навчання передбачає постійну колективну (групову) дискусію, формування відносин між здобувачами вищої освіти, викладачами і компаніями для виконання певних дій. Такий метод відкриває нові перспективи порівняно з викладанням, що побудоване тільки на лекційній основі.

Практичне заняття – це організаційна форма навчального заняття, на якому викладач організовує детальний розгляд здобувачами вищої освіти окремих теоретичних положень навчальної дисципліни і формує уміння та навички їх практичного застосування шляхом виконання практичних завдань.

Для досягнення цілей практичного заняття академічна група може поділятися на підгрупи.

Лабораторне заняття – це організаційна форма навчального заняття, на якому здобувачі вищої освіти під керівництвом викладача проводять експерименти чи дослідження в навчальних лабораторіях із використанням відповідного навчально-методичного забезпечення, устаткування, комп'ютерної техніки з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень відповідної навчальної дисципліни, набувають практичних навичок з лабораторним устаткуванням, обладнанням, комп'ютерною технікою, методикою експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі.

Лабораторні заняття проводяться зі здобувачами вищої освіти, кількість яких не перевищує половини академічної групи.

Основна мета практичного і лабораторного заняття – розширення, поглиблення і деталізація теоретичних знань, отриманих здобувачами вищої освіти на лекціях і в процесі самостійної роботи, і спрямування їх на підвищення рівня засвоєння навчального матеріалу, розвиток умінь і навичок, наукового мислення та усного мовлення здобувачів вищої освіти.

Кожне практичне, лабораторне заняття в Університеті передбачає обов'язкове використання інноваційних технологій (колективної розумової діяльності, проведення навчальних дискусій, навчання на основі вирішення конкретних ситуацій; ігрового, кооперативного, проблемного, проектного, вітагенного навчання). Доцільним є використання дискусійних форм і методів інтерактивного навчання (діалог, групова дискусія, розбір ситуацій із практики, аналіз ситуацій морального вибору); ігрових методів інтерактивного навчання (дидактичні, ділові, рольові організаційно-діяльнісні ігри); тренінгів як форми комплексного використання інтерактивних методів і прийомів навчання.

Індивідуальне навчальне заняття – це організаційна форма навчального заняття, що проводиться з окремими здобувачами вищої освіти для підвищення рівня їх підготовки і розкриття індивідуальних творчих здібностей. Індивідуальні навчальні заняття організовуються за окремим графіком, затвердженим завідувачем кафедри.

Консультація – це організаційна форма навчального заняття, при якій здобувач вищої освіти одержує відповіді від викладача на конкретні запитання чи пояснення певних теоретичних положень або аспектів їх практичного застосування.

Консультація може бути індивідуальною або проводитися для групи здобувачів вищої освіти залежно від того, чи викладач консультиє здобувачів вищої освіти з питань, пов'язаних із виконанням індивідуальних завдань, чи з теоретичних питань навчальної дисципліни.

Обсяг часу, відведений викладачеві для проведення консультацій з конкретної навчальної дисципліни, встановлюється навчальним планом.

Індивідуально-консультаційна робота – це форма організації навчальної роботи викладача зі здобувачами вищої освіти, яка здійснюється шляхом створення необхідних умов для виявлення і розвитку індивідуальних особливостей здобувача вищої освіти на основі особистісно-діяльнісного підходу.

Індивідуально-консультаційна робота проводиться для посилення мотивації здобувачів вищої освіти до пізнавальної діяльності і спрямування її в потрібному руслі.

Засади організації самостійної роботи здобувачів вищої освіти і проведення індивідуально-консультаційної роботи викладачів зі здобувачами вищої освіти в Університеті визначені у Положенні про організацію самостійної та індивідуально-консультаційної роботи здобувачів вищої освіти.

Індивідуальне завдання – одна з форм самостійної роботи здобувачів вищої освіти, яка передбачає створення умов для якнайповнішої реалізації творчих можливостей здобувачів вищої освіти і має на меті поглиблення, узагальнення і закріплення знань, які здобувачі вищої освіти одержують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці.

До індивідуальних завдань належать такі: підготовка рефератів, есе, виконання розрахункових, графічних робіт, оформлення звітів, аналіз практичних ситуацій, підготовка реферативних матеріалів із фахових публікацій, власні дослідження до конференцій, участь в олімпіадах і т.п.

Складовою індивідуальних завдань є підготовка курсових і кваліфікаційних робіт, яка здійснюється відповідно до робочого навчального плану і вимог до їхнього змісту.

Види індивідуальних завдань, терміни їх видачі, виконання і захисту встановлюються кафедрою у силабусі.

Індивідуальні завдання виконуються здобувачами вищої освіти самостійно з одержанням необхідних консультацій з боку науково-педагогічного працівника. Допускаються випадки виконання робіт із комплексної тематики кількома здобувачами вищої освіти.

Курсова робота – це вид наукової роботи, що передбачає самостійне дослідження здобувачів вищої освіти актуальних проблем і теоретичне їх викладення відповідно до вимог щодо оформлення результатів наукових досліджень.

Теми курсових робіт (проектів) не менш ніж один раз на рік актуалізуються і затверджуються кафедрою.

Мета, завдання і порядок виконання курсових робіт (проектів), зміст та обсяг їхніх окремих частин, характер вихідних даних, а також інші вимоги наведені в методичних вказівках, які розробляються кафедрою.

Керівництво курсовими роботами (проектами) здійснюється найбільш кваліфікованими науково-педагогічними працівниками.

Захист курсової роботи (проекту) проводиться публічно перед комісією у складі 2–3 викладачів кафедри, у тому числі й керівника курсової роботи.

Здобувач вищої освіти, який без поважної причини не подав курсову роботу у визначений термін або не захистив її, вважається таким, що має академічну заборгованість.

Курсові роботи зберігаються на кафедрі протягом трьох років. Після спливу вказаного терміну зазначені роботи підлягають утилізації на підставі спеціального акта, який підписується комісією у складі 3-х працівників кафедри.

Аналітичні огляди, тестові завдання, інші індивідуальні завдання – це завдання, які сприяють поглибленню і розширенню теоретичних знань здобувачів вищої освіти з окремих тем навчальних дисциплін, розвивають навички самостійної роботи з навчальною і науковою літературою.

Контрольні роботи, що виконуються під час самостійної роботи здобувачів вищої освіти, – це індивідуальні завдання, які передбачають самостійне виконання здобувачами вищої освіти певної практичної роботи на основі засвоєного теоретичного матеріалу.

Науково-дослідницька робота – це форма організації наукової і дослідницької роботи здобувачів вищої освіти, за якої вони залучаються до активної самостійної (або під керівництвом викладача) науково-дослідницької діяльності для формування наукового світогляду, розвитку науково-дослідних умінь, навичок творчого вирішення практичних завдань; це форма сприяння молодим дослідникам в опануванні методології і методів наукового пошуку.

Науково-дослідницька робота здобувачів вищої освіти в Університеті відбувається за трьома основними напрямками: науково-дослідницька робота у навчальному процесі; науково-дослідна робота здобувачів вищої освіти у позанавчальний час; науково-організаційні заходи – конференції, конкурси, олімпіади та ін.

Науково-дослідницька робота здобувачів вищої освіти *в освітньому процесі* є обов'язковою і визначається навчальними планами і робочими навчальними планами (спеціальні лекційні курси з основ наукових досліджень, різні види навчальних занять з елементами наукових досліджень та ін.).

Виконання науково-дослідницької роботи у процесі вивчення навчальних дисциплін відбувається за умов оптимального співвідношення репродуктивних і творчих завдань, індивідуальних і колективних форм організації процесу навчання, максимального насичення занять ситуаціями спільної творчої діяльності.

Науково-дослідницька робота здобувачів вищої освіти *у позанавчальний час* є ефективним засобом об'єктивного вияву обдарованої студентської молоді, реалізації її творчих здібностей, стимулювання потреби у творчому оволодінні знаннями, активізації навчально-пізнавальної діяльності.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти – це форма організації освітнього процесу, за якої заплановані завдання виконуються здобувачами вищої освіти під методичним керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі.

Метою самостійної роботи є засвоєння в повному обсязі освітньої програми і послідовне формування у здобувачів вищої освіти самостійності як риси характеру, що відіграє суттєву роль у формуванні сучасного фахівця.

У ході самостійної роботи здобувач вищої освіти має перетворитися на активного учасника освітнього процесу, навчитися свідомо ставитися до оволодіння теоретичними і практичними знаннями, вільно орієнтуватися в інформаційному просторі.

Самостійна робота – основний засіб оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять.

Навчальний час, відведений для самостійної роботи здобувача вищої освіти, визначається навчальним планом і становить, як правило, не менше як 1/3 і не більше як 2/3 загального обсягу навчального часу, відведеного для вивчення конкретної навчальної дисципліни.

Навчальний матеріал із навчальної дисципліни, передбачений силабусом для засвоєння здобувачами вищої освіти у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль разом із навчальним матеріалом, який опрацьовувався під час проведення аудиторних занять.

Практична підготовка здобувачів вищої освіти – обов'язковий компонент освітнього процесу, який має за мету набуття здобувачами вищої освіти професійних навичок і вмінь для подальшого використання їх у реальних виробничих умовах, виховання потреби систематично поновлювати свої знання і творчо їх застосовувати в практичній діяльності.

Метою практики є оволодіння здобувачами вищої освіти сучасними методами, формами організації роботи за майбутньою професією; формування на базі одержаних в Університеті знань, професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи в реальних ринкових і виробничих умовах; виховання потреби систематично поновлювати свої знання і творчо їх застосовувати в практичній діяльності; стажування і практичне, творче застосування набутих знань і вмінь для здійснення економічної діяльності, розвиток навичок науково-дослідної роботи і вирішення прикладних завдань.

Види практичної підготовки здобувачів вищої освіти в Університеті:

- тренінги;
- навчальна практика;
- виробнича практика;
- переддипломна практика;
- інші види практик, передбачені навчальними планами.

Практична підготовка здобувачів вищої освіти Університету проводиться з урахуванням компетентнісного підходу на базах сучасних підприємств, організацій різних галузей господарства і установ державного управління, а також в навчально-тренувальних центрах, дослідних лабораторіях Університету і комп'ютерних класах при факультетах.

Організація практичної підготовки здобувачів вищої освіти Університету регламентується Положенням про організацію практики здобувачів вищої освіти в Університеті та іншими внутрішніми нормативними документами.

Контрольні заходи включають у себе поточний і підсумковий контроль, оцінювання курсової роботи; оцінювання звіту з практики; оцінювання кваліфікаційних екзаменів; оцінювання бакалаврської кваліфікаційної роботи; оцінювання магістерської кваліфікаційної роботи.

Порядок поточного і підсумкового контролю знань, умінь і навичок здобувачів вищої освіти в Університеті здійснюється відповідно до чинного Положення про порядок оцінювання результатів освітньої діяльності здобувачів вищої освіти.

Атестація здобувачів вищої освіти – це встановлення відповідності результатів навчання (наукової або творчої роботи) здобувачів вищої освіти вимогам освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої), наукової програми та/або вимогам програми єдиного державного кваліфікаційного іспиту.

Атестація осіб, які здобувають ступінь молодшого бакалавра, бакалавра чи магістра, здійснюється екзаменаційною комісією, до складу якої можуть входити представники роботодавців та їх об'єднань, відповідно до положення про екзаменаційну комісію, затвердженого вченою радою Університету.

Університет на підставі рішення екзаменаційної комісії присуджує особі, яка успішно виконала освітню програму на певному рівні вищої освіти, відповідний ступінь вищої освіти і присвоює відповідну кваліфікацію.

Атестація осіб на першому (бакалаврському) та/або другому (магістерському) рівнях вищої освіти може включати в себе єдиний державний кваліфікаційний іспит, що проводиться за спеціальностями та в порядку, визначеними Кабінетом Міністрів України.

Атестація здобувачів вищої освіти в Університеті здійснюється у таких формах:

- на початковому рівні (короткому циклі) вищої освіти – комплексний фаховий екзамен;
- на першому (бакалаврському) рівні – випускна кваліфікаційна робота;
- на другому (магістерському) рівні – випускна кваліфікаційна робота (єдиний державний кваліфікаційний іспит, що проводиться за спеціальностями і в порядку, визначеними Кабінетом Міністрів України).

Основні вимоги до проведення атестації здобувачів вищої освіти Університету визначені в Положенні про екзаменаційну комісію з атестації здобувачів вищої освіти.

Основною формою семестрового контролю є семестрові екзамени. Екзамен для здобувачів вищої освіти на денній і заочній формі навчання проводиться за технологіями автоматизованої системи контролю й оцінювання знань здобувачів вищої освіти ZELIS 2 у тестовій формі за завданнями, складеними на основі силабусу навчальної дисципліни. При цьому використовуються тести закритого типу (з варіантами відповідей).

Семестрові екзамени для дисциплін із вивчення іноземних мов проводяться в тестово-усній формі, за винятком, коли здобувач вищої освіти складає дистанційний екзамен, що проводиться в умовах карантину.

У виняткових випадках, семестровий екзамен з окремих дисциплін, враховуючи їх специфіку, може проводитися в тестово-усній, усній формі з письмового дозволу ректора Університету.

Порядок оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Університеті визначається Положенням про порядок оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів вищої освіти.

Апеляція щодо результатів підсумкового контролю результатів навчання регулюється Положенням про апеляцію результатів підсумкового контролю здобувачів вищої освіти.

Ліквідація академічних заборгованостей здобувачів вищої освіти Університету регламентується Положенням про індивідуальний навчальний план здобувачів вищої освіти і результати його виконання.

З метою забезпечення контролю за якістю вищої освіти в Університеті запроваджується система моніторингу якості освітнього процесу.

Журнал обліку навчальної роботи здобувачів вищої освіти академічної групи, який забезпечує відстеження та аналіз поточної успішності здобувачів вищої освіти на кафедрах і інститутах/факультетах для прийняття відповідних рішень про удосконалення навчального процесу і підвищення якості підготовки здобувачів в Університеті.

4.4. Організаційно-методичне забезпечення освітнього процесу.

До складу навчально-методичних документів кожної спеціальності, що ліцензована в Університеті на певному рівні вищої освіти, входить навчально-методичний комплекс спеціальності.

Навчально-методичний комплекс кожної спеціальності включає в себе:

- освітньо-професійну (освітньо-наукову, наукову) програми;
- навчальний план освітньо-професійної (освітньо-наукової, наукової) програми;
- стандартизовані пакети методичного забезпечення з кожної обов'язкової і вибіркової дисципліни навчального плану;
- програми тренінгів, навчальної, виробничої, переддипломної практик, передбачених навчальним планом;
- методичні матеріали з питань атестації здобувачів вищої освіти;
- відомості про проєктну групу та групу забезпечення відповідної спеціальності.

Стандартизований пакет методичного забезпечення з кожної обов'язкової і вибіркової навчальної дисципліни розробляється відповідною кафедрою і включає в себе:

- силабус навчальної дисципліни;
- навчальний контент;
- бази даних для проведення семестрових екзаменів;
- методичні матеріали для написання курсових робіт (проєктів) (за наявності);
- підручники і навчальні посібники, монографії, видані викладачами, які працюють на відповідній кафедрі і беруть участь в освітньому процесі.

Навчальний контент із кожної обов'язкової і вибіркової навчальної дисципліни включає в себе:

- конспект або розширений план лекцій з навчальної дисципліни;
- плани практичних занять;
- завдання для лабораторних робіт (за наявності);
- методичні матеріали щодо змісту та організації самостійної роботи;
- питання, задачі, завдання або кейси для поточного та підсумкового контролю знань;
- інші навчально-методичні видання, включаючи практикуми, тренінги, збірники кейсів, навчальну і навчально-методичну літературу, що їх визначає Науково-методична рада Університету.

4.5. Розклади занять і екзаменаційної сесії розміщуються на сайті Університету.

5. УЧАСНИКИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

5.1. Учасниками освітнього процесу в Університеті є:

- 1) наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники;
- 2) здобувачі вищої освіти та інші особи, які навчаються у закладах вищої освіти;

3) фахівці-практики, які залучаються до освітнього процесу на освітньо-професійних програмах;

4) інші працівники закладів вищої освіти.

До освітнього процесу можуть залучатися роботодавці.

Науково-педагогічні працівники – це особи, які за основним місцем роботи у закладах вищої освіти провадять навчальну, методичну, наукову (науково-технічну, мистецьку) та організаційну діяльність.

Педагогічні працівники – це особи, які за основним місцем роботи у закладах вищої освіти провадять навчальну, методичну та організаційну діяльність.

Наукові працівники – це особи, які за основним місцем роботи та відповідно до трудового договору (контракту) професійно здійснюють наукову, науково-технічну або науково-організаційну діяльність і мають відповідну кваліфікацію незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання.

Наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти регулюється законодавством про наукову і науково-технічну та інноваційну діяльність.

Права та обов'язки науково-педагогічних працівників.

Науково-педагогічні, наукові та педагогічні працівники Університету мають право:

– на академічну свободу, що реалізується в інтересах особи, суспільства і людства загалом;

– на академічну мобільність для провадження професійної діяльності;

– на захист професійної честі та гідності;

– брати участь в управлінні Університетом, у тому числі обирати й бути обраним до вищого органу громадського самоврядування, Вченої ради Університету чи його структурного підрозділу;

– на забезпечення створення відповідних умов праці, підвищення свого професійного рівня, організацію відпочинку і побуту, встановлених законодавством, нормативними актами Університету, умовами індивідуального трудового договору і колективного договору;

– безоплатно користуватися бібліотечними, інформаційними ресурсами, послугами навчальних, наукових, спортивних, культурно-освітніх підрозділів Університету;

– на захист права інтелектуальної власності;

– на захист професійної честі й гідності;

– на вільний вибір методів і засобів навчання у межах затверджених навчальних планів і робочих навчальних програм із навчальних дисциплін;

– на участь в обговоренні питань навчальної, методичної, наукової і виробничої діяльності Університету;

– на підвищення кваліфікації і стажування не рідше одного разу на п'ять років;

– на здійснення науково-дослідної роботи;

– на індивідуальну педагогічну діяльність;

– на участь в об'єднаннях громадян;

– на користування подовженою оплачуваною відпусткою;

– на моральне і матеріальне заохочення за сумлінну й активну роботу;

– на інші права і свободи, передбачені чинним законодавством України і Статутом Університету.

Науково-педагогічні, наукові та педагогічні працівники Університету зобов'язані:

- забезпечувати викладання на високому науково-теоретичному і методичному рівні навчальних дисциплін відповідної освітньої програми за спеціальністю, провадити наукову діяльність (для науково-педагогічних працівників);

- підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, наукову кваліфікацію (для науково-педагогічних працівників);

- дотримуватися норм педагогічної етики, моралі, поважати гідність осіб, які навчаються у закладах вищої освіти, прищеплювати їм любов до України, виховувати їх у дусі українського патріотизму і поваги до Конституції України і державних символів України;

- дотримуватися в освітньому процесі та науковій (творчій) діяльності академічної доброчесності і забезпечувати її дотримання здобувачами вищої освіти;
- розвивати в осіб, які навчаються у закладах вищої освіти, самостійність, ініціативу, творчі здібності;
- дотримуватися Статуту Університету, законів, інших нормативно-правових актів;
- сприяти збереженню майна Університету.

Фахівці-практики – фізичні особи, які працюють в Університеті на посадах науково-педагогічних (наукових) працівників на умовах сумісництва в обсязі до 0,25 ставки або погодинної оплати праці (не більше 200 годин навчального навантаження на навчальний рік) і мають досвід практичної роботи за спеціальністю, ліцензованою в Університеті. Фахівці-практики можуть залучатися до освітнього процесу з метою посилення його практичної спрямованості і забезпечення зв'язків із зовнішніми стейкхолдерами (у тому числі роботодавцями).

Інші працівники – працівники Університету, які не відносяться до науково-педагогічних, наукових, педагогічних працівників, фахівців-практиків, і працюють в Університеті на підставі трудового або цивільно-правового договору.

Робочий час науково-педагогічних працівників становить 36 годин на тиждень (скорочена тривалість робочого часу). Робочий час науково-педагогічного працівника включає в себе час на виконання ним навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи та інших трудових обов'язків. Робочий час наукового працівника включає в себе час на виконання ним наукової, дослідницької, консультативної, експертної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків. Робочий час педагогічного працівника включає в себе час виконання ним навчальної, методичної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків.

Норми часу методичної, наукової, організаційної роботи визначаються Університетом, передбачені трудовим договором (контрактом), можуть здійснюватися лише за їх згоди або у випадках, передбачених чинним законодавством України.

Залучення науково-педагогічних, наукових і педагогічних працівників до роботи, не передбаченої трудовим договором, може здійснюватися лише за їхньою згодою або у випадках, передбачених законодавством.

Види навчальних занять, що входять до обов'язкового обсягу навчального навантаження викладача відповідно до його посади, встановлюються кафедрою.

При складанні індивідуальних робочих планів викладача і розподілі педагогічного навантаження завідувач кафедри повинен враховувати особливості кожного виду роботи і забезпечувати оптимальне використання творчого потенціалу кожного науково-педагогічного працівника.

До викладання навчальних дисциплін на заочній формі навчання необхідно залучати найбільш досвідчених і творчо обдарованих науково-педагогічних працівників.

Персональна відповідальність за дотримання меж мінімального або максимального обов'язкового обсягу навчального навантаження науково-педагогічних працівників кафедри покладається на директорів інститутів / деканів факультетів і завідувачів кафедр.

Методика розрахунку науково-педагогічного навантаження в Університеті і розподіл функцій структурних підрозділів Університету при розрахунку науково-педагогічного навантаження здійснюється згідно з Положенням про розрахунок науково-педагогічного навантаження в Державному університеті економіки і технологій.

У разі службової необхідності викладач може бути залучений до проведення навчальних занять понад обов'язковий обсяг навчального навантаження, визначений індивідуальним робочим планом, у межах свого робочого часу.

Зміни в обов'язковому навчальному навантаженні викладача вносяться до його індивідуального робочого плану.

Графік робочого часу викладача визначається розкладом аудиторних навчальних занять і консультацій, розкладом або графіком контрольних заходів та іншими видами робіт, передбаченими індивідуальним робочим планом викладача.

Час виконання робіт, не передбачених розкладом або графіком контрольних заходів, визначається з урахуванням особливостей спеціальності і форм навчання.

Викладач зобов'язаний дотримуватися встановленого графіка робочого часу.

Забороняється відволікати викладачів від проведення навчальних занять і контрольних заходів, передбачених розкладом.

Планування та облік навчальної роботи викладачів здійснюється відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України № 450 від 07.08.2002 «Про затвердження норм часу для планування і обліку навчальної роботи та переліків основних видів методичної, наукової й організаційної роботи педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів».

5.2. Права та обов'язки здобувачів вищої освіти.

Особи, які навчаються в Університеті, мають право на:

- 1) вибір форми навчання під час вступу до закладу вищої освіти;
- 2) безпечні і нешкідливі умови навчання, праці та побуту;
- 3) трудову діяльність у позанавчальний час;
- 4) додаткову оплачувану відпустку у зв'язку з навчанням за основним місцем роботи, скорочений робочий час та інші пільги, передбачені законодавством для осіб, які поєднують роботу з навчанням;
- 5) безоплатне користування бібліотеками, музеями, інформаційними фондами, навчальною, науковою і спортивною базами закладу вищої освіти;
- 6) безоплатне забезпечення інформацією для навчання у доступних форматах із використанням технологій, що враховують обмеження життєдіяльності, зумовлені станом здоров'я (для осіб із особливими освітніми потребами);
- 7) користування виробничою, культурно-освітньою, побутовою, оздоровчою інфраструктурою закладу вищої освіти у порядку, передбаченому статутом закладу вищої освіти;
- 8) забезпечення гуртожитком і цілодобовим доступом до нього на строк навчання у порядку, встановленому законодавством;
- 9) участь у науково-дослідницьких, дослідно-конструкторських роботах, конференціях, симпозіумах, виставках, конкурсах, представлення своїх робіт для публікації;
- 10) участь у заходах з освітньої, наукової, науково-дослідної, спортивної, мистецької, громадської діяльності, що проводяться в Україні та за кордоном, у встановленому законодавством порядку;
- 11) участь в обговоренні та вирішенні питань удосконалення навчального процесу, науково-дослідницької роботи, призначення стипендій, організації дозвілля, побуту, оздоровлення;
- 12) внесення пропозицій щодо умов і розміру плати за навчання;
- 13) участь у громадських об'єднаннях;
- 14) участь у діяльності органів громадського самоврядування Університету, інститутів, факультетів, відділень, вченої ради закладу вищої освіти, органів студентського самоврядування;
- 15) вибір навчальних дисциплін у межах, передбачених відповідною освітньою програмою і навчальним планом, в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених для даного рівня вищої освіти. При цьому здобувачі певного рівня вищої освіти мають право вибирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти, за погодженням із керівником відповідного факультету чи підрозділу;
- 16) навчання одночасно за декількома освітніми програмами, а також у декількох закладах вищої освіти, за умови отримання тільки однієї вищої освіти за кожним ступенем за кошти державного (місцевого) бюджету;
- 17) академічну мобільність, у тому числі міжнародну;
- 18) отримання соціальної допомоги у випадках, встановлених законодавством;
- 19) зарахування до страхового стажу відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" періодів навчання на денній формі навчання у закладах вищої освіти, аспірантурі, докторантурі, інтернатурі, резидентурі, за умови добровільної сплати страхових внесків;

20) академічну відпустку або перерву в навчанні зі збереженням окремих прав здобувача вищої освіти, а також на поновлення навчання у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки;

21) участь у формуванні індивідуального навчального плану;

22) моральне та/або матеріальне заохочення за успіхи у навчанні, науково-дослідній і громадській роботі, за мистецькі та спортивні досягнення;

23) захист від будь-яких форм експлуатації, фізичного та психічного насильства;

24) безоплатне проходження практики на підприємствах, в установах, закладах та організаціях, а також на оплату праці під час виконання виробничих функцій згідно із законодавством;

25) канікулярну відпустку тривалістю не менш як вісім календарних тижнів на навчальний рік;

26) отримання цільових пільгових державних кредитів для здобуття вищої освіти у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

27) оскарження дій органів управління закладу вищої освіти та їх посадових осіб, педагогічних і науково-педагогічних працівників;

28) спеціальний навчально-реабілітаційний супровід і вільний доступ до інфраструктури закладу вищої освіти відповідно до медико-соціальних показань за наявності обмежень життєдіяльності, зумовлених станом здоров'я.

Особи, які навчаються в Університеті за денною формою навчання за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, мають право на отримання академічних і соціальних стипендій у встановленому законодавством порядку.

Особи, які навчаються в Університеті за денною формою навчання, можуть отримувати інші стипендії, призначені фізичними (юридичними) особами.

Соціальні стипендії призначаються здобувачам Університету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Здобувачі вищої освіти з числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, а також здобувачі закладу вищої освіти, які в період навчання у віці від 18 до 23 років залишилися без батьків, мають гарантоване право на отримання соціальної стипендії, у тому числі в разі отримання академічної стипендії.

Академічні стипендії призначаються особам, які досягли значних успіхів у навчанні та/або науковій діяльності згідно з критеріями, встановленими Кабінетом Міністрів України. Частка здобувачів, які мають право на отримання академічних стипендій, встановлюється вченою радою закладу вищої освіти у межах визначеного Кабінетом Міністрів України загального відсотка здобувачів, які мають право на отримання академічних стипендій, і стипендіального фонду.

Розмір академічної і соціальної стипендій, порядок їх призначення і виплати встановлюються Кабінетом Міністрів України.

5.3. Здобувачі вищої освіти зобов'язані:

– дотримуватися чинного законодавства України, Статуту Університету, Правил внутрішнього розпорядку Університету, вимог індивідуального навчального плану здобувача, етичних норм і з повагою ставитися до науково-педагогічних і педагогічних, інших працівників Університету;

– виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями;

– виконувати вимоги освітньої (наукової) програми;

– систематично і глибоко оволодівати знаннями, вміннями, практичними навиками, професійною майстерністю і підвищувати загальний культурний рівень;

– відповідально, сумлінно і творчо ставитися до виконання навчальних завдань;

– не користуватися забороненими джерелами інформації під час контрольних заходів;

– виконувати графік освітнього процесу і вимоги індивідуального навчального плану;

– систематичне відвідування занять;

– вчасно інформувати Центр студентських комунікацій про неможливість відвідувати заняття;

- підтримувати належний порядок в Університеті;
- бережливо ставитися до майна Університету;
- берегти документи, що підтверджують статус здобувача вищої освіти.

6. УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ

6.1. Основну відповідальність за якість навчального процесу в Університеті несуть ректор і керівники структурних підрозділів.

6.2. Ректор Університету в межах наданих йому повноважень:

- вирішує питання освітньої діяльності Університету, несе відповідальність за її провадження;
- видає накази і розпорядження з усіх питань організації освітнього процесу, обов'язкові для виконання всіма працівниками і структурними підрозділами Університету;
- формує контингент осіб, які навчаються в Університеті;
- переводить, відраховує і поновлює на навчання осіб, які навчаються в Університеті;
- контролює виконання освітньо-професійних (освітньо-наукових, наукових) програм і відповідних навчальних планів;
- здійснює контроль за якістю роботи науково-педагогічних працівників, організацією освітнього процесу і виховної роботи, станом фізичного виховання і здоров'я, організовує побутове обслуговування учасників освітнього процесу та інших працівників Університету;
- виконує інші обов'язки відповідно до Статуту Університету і чинного законодавства України.

6.3. Вчена рада Державного університету економіки і технологій як колегіальний орган Університету:

- розглядає та ухвалює найважливіші рішення з питань організації освітнього процесу в Університеті;
- у межах компетенції вирішує питання створення, ліквідації та реорганізації факультетів, кафедр, лабораторій, інститутів, інших структурних підрозділів;
- ухвалює основні напрями наукових досліджень;
- ухвалює освітні програми та навчальні плани;
- оцінює науково-педагогічну діяльність структурних підрозділів;
- призначає іменні стипендії відмінникам навчання;
- розглядає інші питання діяльності Університету відповідно до Статуту Університету.

6.4. Науково-методична рада Державного університету економіки і технологій як колегіальний орган Університету здійснює моніторинг, аналіз, координацію, планування навчально-методичної роботи в Університеті та розробляє рекомендації щодо її вдосконалення для забезпечення високого рівня якості вищої освіти і набуття учасниками освітнього процесу незаперечних конкурентних переваг.

7. ОСНОВНІ СТРУКТУРНІ ПІДРОЗДІЛИ УНІВЕРСИТЕТУ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ОРГАНІЗАЦІЮ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

7.1. Структурні підрозділи Університету створюються відповідно до чинного законодавства України і головних завдань діяльності Університету і функціонують згідно з окремими Положеннями, що затверджуються Вченою радою Державного університету економіки і технологій.

Основними структурними підрозділами Університету, що беруть безпосередню участь в організації освітнього процесу в Державному університеті економіки і технологій, є кафедри, факультети, навчально-наукові інститути, бібліотека.

Кафедра – базовий структурний підрозділ Університету, що провадить освітню, науково-дослідницьку, виховну і навчально-методичну діяльність з однієї або кількох, як правило, споріднених спеціальностей, спеціалізацій або навчальних дисциплін у певній галузі/галузях знань. Основні завдання і функції кафедри визначаються Положенням про відповідну кафедру.

Факультет – основний організаційний і навчально-науковий структурний підрозділ Університету, який здійснює підготовку фахівців з вищою освітою з однієї або кількох суміжних спеціальностей, забезпечує керівництво освітньою, навчально-методичною, науково-дослідницькою роботою кафедр, безпосередньо підпорядкованих факультету.

Основні завдання і функції, а також організація управління факультетом визначається Положенням про відповідний факультет.

Навчально-науковий інститут – структурний підрозділ Університету, що об'єднує відповідні кафедри, лабораторії, науково-дослідні центри та експериментальні лабораторії, які провадять освітню діяльність і проводять наукові дослідження.

Основні завдання і функції, а також організація управління навчально-науковим інститутом визначаються Положенням про відповідний навчально-науковий інститут.

Бібліотека – це навчальний, науковий, інформаційний і культурно-просвітницький структурний підрозділ Університету, який забезпечує учасників освітнього процесу навчальною, науковою і методичною літературою, організовує доступ до інформаційних ресурсів та адмініструє бази даних публікацій науково-педагогічних, наукових, педагогічних працівників Університету.

Основні завдання і функції, а також організація управління бібліотекою, визначаються Положенням про бібліотеку.

8. ОРГАНИ СТУДЕНТСЬКОГО І ГРОМАДСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ УНІВЕРСИТЕТУ

8.1. Органи студентського самоврядування Університету – колегіальні органи Університету, які здійснюють захист прав та інтересів здобувачів вищої освіти у сфері освітньої діяльності.

В Університеті діють органи студентського самоврядування, які створені відповідно до чинного законодавства України. Діяльність органів студентського самоврядування Університету регламентується Положенням про орган студентського самоврядування.

Студентське самоврядування забезпечує право і можливість здобувачів вищої освіти вирішувати питання навчання і побуту, дотримання їх прав та інтересів, а також їх участь в управлінні Університетом.

Студентське самоврядування об'єднує усіх здобувачів вищої освіти Університету.

Усі особи, які навчаються в Університеті, мають рівні права та можуть обирати і бути обраними до органів громадського самоврядування Університету й органів студентського самоврядування (робочі, дорадчі, виборні і т.ін.).

8.2. Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Університету є частиною громадського самоврядування.

Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих учених Університету – наукова організація здобувачів вищої освіти Університету, яка функціонує для здійснення діяльності, спрямованої на задоволення їхніх творчих і наукових інтересів, а також для формування особистості молодого вченого, формування високої кваліфікації через надання їм можливості активно займатись науково-дослідницькою діяльністю. У своїй діяльності Наукове товариство здобувачів вищої освіти, аспірантів, докторантів і молодих учених керується чинним законодавством України, Статутом Університету і Положенням про наукове товариство здобувачів вищої освіти, аспірантів, докторантів і молодих учених Університету, затвердженим Конференцією трудового колективу Університету.

Органи управління Наукового товариства здобувачів вищої освіти, аспірантів, докторантів і молодих учених Університету формуються на демократичних засадах шляхом виборів.

За погодженням із Науковим товариством здобувачів вищої освіти, аспірантів, докторантів і молодих учених керівництво Університету приймає рішення про відрахування осіб, які здобувають ступінь кандидата наук (доктора філософії), з Університету та їх поновлення на навчання.

8.3. Первинні профспілкові організації Державного університету економіки і технологій (далі ППО) – добровільна неприбуткова громадська організація, яка об'єднує на

добровільних засадах осіб, які працюють і навчаються у Державному університеті економіки і технологій. ППО самостійно організовує свою діяльність з метою представництва і захисту трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів трудового колективу і здобувачів вищої освіти, здійснення правового захисту правників і студентської молоді, організації оздоровлення, змістовного проведення дозвілля, контроль за дотриманням адміністрацією Університету умов праці та навчання у закладі вищої освіти.

9. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОЛОЖЕННЯ

9.1 Положення розглядається і затверджується рішенням Вченої ради Університету та вводиться в дію наказом ректора Університету.

9.2. Зміни і доповнення до Положення приймаються в тому самому порядку, що і саме Положення.

ПОГОДЖЕНО

на засіданні науково-методичної ради 27.01.2021 року (протокол № 3)

Голова науково-методичної ради,
проректор з науково-педагогічної,
навчальної роботи і міжнародних зв'язків

Сергій ГУШКО

Проректор з науково-педагогічної і виховної роботи

В. ОРЛОВ

Начальник юридичного відділу

О. СЛІСАРЕНКО